

Publicerad 2016-01-21 21:55 av Valkyria-Fatale

*Lärarvikarien som tog "död" på min kreativa sida och förkärlek till att författa texter. Detta var på 80-talet, och jag var väl 12 år gammal. Hennes ord har ekat i min skalle sedan dess.*

### **Du skriver väldigt konstiga texter**

Jag ska berätta om en lärarvikarie som vi hade i mellanstadiet år 1982.

i.

&ndash; Du skriver väldigt konstiga berättelser. Jag förstår dem inte. Du har konstigt fantasi.

Jag var 12 år gammal och gick i sjätte klass.

Hennes ord sårade mig djupt, och förändrade mitt sätt att skriva (eller att inte skriva) med fantasi. Denna kvinnliga lärarvikarie förstörde hela min skolgång, när det gällde att skriva fritt med fantasin i skolan. Jag hade enorma svårigheter att utvidga mina berättelser utanför verklighetens gränser. Hon satte stopp för detta. Jag blev väldigt formell och stel i framtida skrifter efter denna händelse. Det fanns inget liv i mina texter. Jag vågade helt enkelt inte använda min fantasi, eftersom att jag var "konstig".

\*\*\*

Orden ekar inom mig, och har hämmat mig i skrivandet allt sedan dess. Idag väljer jag att outa denna berättelse. Genom att göra detta, får hennes ord ur mig. Det är inget fel på min fantasi! Det är inget fel på mitt sätt att skriva, och på min påhittighet och kreativitet. Hon har fel!

Se på mig idag: Jag skriver i massor. Jag vidgar gränserna och går utanför verklighetens barriärer. Jag är ute i yttre rymden och seglar med mina berättelser. Jag dansar i andra dimensioner, när jag skriver ner mina fantasiord av berättelser. Hon har fel!

Jag skriver och författar texter, poesi och utvidgar min kreativitetslust. Mina tyglar är äntligen fria, och jag har inte längre några spärrar inom mig, att våga sväva utanför gränserna.

Idag är jag inte längre rädd för att använda min fantasi. Jag målar konst, fotograferar och skapar fotokonst. Jag skriver fantastiska berättelser, både fiktiva och verkliga. Jag skriver dikter, bloggar och till och med inne och petar i Spoken Word, samt att skriva låttexter (än så länge covers). Jag är befriad. Hon har fel!

Inom mig finns ingenting konstigt. Jag har fantastiska kvalitéer inom skrivandet och skapandet. Och dessa uppskattas av många. Och även om det inte uppskattas, så gör jag det för min egen skull! Jag vågar äntligen töja på gränserna.

Hon har fel!

Ord är min terapi. Att skapa är redskapet för att hantera känslor. Kreativiteten öppnar sinnet, och jag känner att jag lever. Finns och är. Jag ÄR.

\*\*\*

Det låter kanske fjantigt att en nu 45-årig kvinna skriver om ett ämne som detta. Jag är väl starkare än så, än att låta någons ord ta över i min skalle. Men genom åren har detta förföljt mig. Hennes ord har ekat. Och trots min ålder, har jag känt att just dessa ord har spökat i bakgrunden på mig i hela mitt liv. Men nu äntligen är hennes ord borta!

Genom att skriva av mig detta, försvann alla bokstäver av hennes &rdquo;förbannelse&rdquo; i mig. Jag kan tycka att hon var en jävla kärring till lärare, så opedagogisk, så jag fattar inte ens att hon fick lov att vara en lärare. Men detta var 80-tal. Skolorna visste väl inte bättre på den tiden. Vet de ens nu? F.ö så finns denna lärare kvar i kommunen. Ryser vid blotta tanken&hellip;usch.

Bild: Min fotokonst

<https://www.instagram.com/kristina0179/>

Bildkälla: Privat bild (upphovsrätten är min) från mitt Instagramkonto

<https://www.instagram.com/kristina0179/>

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Valkyria-Fatale med Poeter.se id #46130 innehar upphovsrätten